

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ,”

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΙΛΟΣ ΛΟΓΙΩΝ

Γραφεία : 'Οδός Λέκα 7

*Ιδρυτικό κεφάλαιο 1.000.000 Δοχ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,”

Εσωτερικού δι' εν έτος . . . Δοχ. 100

Εξωτερικού > > > . . . Φρ. 80

Άγγλος-Αιγύπτου > . . . Δόλλ. 1

Αμερικής > . . . Δόλλ. 4

Δωδεκάμηνη > . . . Διρέτ. 80

Αι ετήμιοι και τριμήνιοι κατ' αναλογίαν.

Αι συνδρομαί δέον ν' αποστέλλονται ως εξής

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,” ΑΘΗΝΑΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΙΚΗΣ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

Εσωτερικού δι' εν έτος 12 Βιβλία Δοχ. 120

Εξωτερικού > > > . . . 160

Τό τεύχος τιμώται Δοχ. 2

Δημοσιεύσεις ο στίχος δραχμαί 6

Δι' Άγγλους Ιδιαίτερα συμφωνείται.

Τά προσηγόμενα τεύχη τιμώται Δραχμαί 2

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΕΛΕΝΗΣ Π. ΣΤΑΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΛΗΡΗ ΠΑΡΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ

ΔΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 4-58

Είπονται δεικνύει επίσκοποι επιτελευ-

μένων του τοκετού των από αβου-

ραν άσχημων και άνευρητων ευμενέ-

ως προς τας τας προόδους της άπο-

στήσης. Επίσης πάσχουσιν άσθενες

μολογικών νοσημάτων.

Οίκοι εδάφους, εδάφους με φε-

κτοφόρους.

Προσφορές ελαιοεισπραχίας, πε-

νήλης και καθαρά.

ΔΙΑ ΤΗ ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

νοσησιόμεν την τελευταίαν 'Οφθαλ-

μολογικήν Κλινικήν κ.

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Υφηγητού της 'Οφθαλμολογίας εν

τῇ Πανεπιστημίῳ Μόνας της Γαλ-

λικῆς 'Οφθαλμολογικῆς 'Εταιρίας

Διευθυντοῦ 'Οφθαλμολογικῶν Κλιν-

ικῶν. 'Οφθαλμολόγος Σχολῆς Πα-

ριστῶν.

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ: Καταρράκτης

άμεσος και αργός. Τραχώματα,

τριχίαι, έλλοιθωρία κλπ. δια τῶν

αφαιεστέων θεραπειῶν και πάντο-

τε δ' οφθαλμικά νοσήματα.

27 Μενάνδρου 27—'Αθήναι. Τηλ. 1-68

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΡ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Φυσικοθεραπευτής 'Ορθοπεδικός

(Ειδικός εν Περιόχῃ σπονδύλων)

Νοσήματα χροῖτα, άρθρικά, ρευ-

ματικά, νευρομυϊκά, νευρολογικά,

φλεβίτιδες, άρτηρίτιδες, περικαρδίτις,

χρόνια δυσκοιλίτις, διαφ. παρλιέ-

σεις, ήμipληγία κ.λπ.

'Ορθοπεδικά (έκτασεις, κρῖνες, κτλ.)

ΕΙΔΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ,

Καθ' όλην την περίοδον τῶν ά-

πόκρου, διαρκῆς έκθεσις εἰς τὸ

“ΘΑΛΑΣΣΙ ΣΑΛΟΝΙ,”

μοντέλων παρισινῶν διὰ χοροῦς,

δοσιρίδας καὶ τούγια

ΣΟΥΛΤΑΝΗ 12

ΠΡΟΤΥΠΟΝ

ΙΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 18 (ΟΜΟΝΟΙΑ)

“Η τελευταία κατάρτισις. Κόκλοι

διπλωματικῶν καὶ τμηματικῶν εξε-

τάσεων.

Καὶ έκαστην μεθοδικήν διδασκα-

λίαν καὶ εξέτασιν.

ΤΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΥ 26 ΤΗΛΕΦΩΝ. 139

Κεφάλαιον κατάβ. 2.000.000,00

Αποθεματικά κλπ. 1.001.000,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΜΟΥΜΟΥΤΣ

Ίατρος Δερματολόγος. Επὶ δια-

στίαν “Επιμελήτης της ἰατρικῆς

καλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεω-

φωτεινοῦ. Δέχεται καθ' ἑκάστην

Κεφαλληνίας 15α. Ὁρα 8-12

καὶ 4-6 μ.μ.

ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, δακτ.

τοῦχος ὀδοντοπόρος, ὁδός Μαν-

‘Αλεξάνδρου, Καράλλι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΖΕΡΒΟΣ δακτ.

Πανεπιστημίου 47 (17).

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ εἰς καλὴν

βιβλία μεταχειρισμένα καὶ βιβλί-

κας. Γράμματα στὸ Ἀμπούτι.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ Γραφεῖον

Παπούλια. 64—Ἐρεβ. 64.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο ΜΩΑΜΕΘ Ο Β. ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΟΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ

Ι Τούρκοι κατά τα τελευταία χρόνια που προσπαθούν να αποδείξουν τον ανεπαρκή τουρκικόν πολιτισμόν, αισθάνονται ιδιαίτερα ευχαρίστησιν σημειώνοντες το όνομα του Μωάμεθ του 2ου ως εκπαιτιστού.

Ο Μωάμεθ ο 2ος ο αίσιοσταγής και βάρβαρος άρχηγός των άσιατικών όρδών που όνέσκαψιν και έξηράναν την πλατυτέραν πηγήν της άναγεννήσεως της Εύρώπης, τον βυζαντινόν πολιτισμόν, μάς εμφανίζεται και ως τύπος διανοουμένου αυτοκράτορος, ένα είδος μεγάλου 'Αλεξάνδρου, Καίσαρος, Θεοδοσίου του μεγάλου. Σχεδόν ποιητής και καλλιτέχνης.

Η ιστορική αυτή άποψις της φυσιογνωμίας εκείνου που έπροσπαθήσε να γίνει ο δήμιος της ελληνικής φυλής και των άναμφισβήτητων ωραιότητων και άρεών της, άξίζει πράγματι να εξετασθή.

Η ανέκδοτος ακόμη συνολική ιστορία της Τουρκίας του Βιντέντζο Τζοβάννι Μάριο 'Αντζιολέλλο, της οποίας το μοναδικόν αντίγραφον εύρεσται εις τμήμα χειρογράφων της 'Εθνικής Βιβλιοθήκης των Παρισίων, παρέχει πολύτιμα στοιχεία δια τους θαυμαστές του Μωάμεθ. Όμιλει διά τας σχέσεις του Μωάμεθ του 2ου και του Βενετού ζωγράφου Τζεντίλε Μπελλίνι, που είχε μετακαλέσει εις την Κωνσταντινούπολιν δια να του κάμει το πορτραίτόν του, καθώς και του υιού του Μουσταφά με την εύκαιραν των γάμων του τελευταίου τούτου. Πράγματι αι ει-
κόνες του Μωάμεθ, που διασώζονται μέχρι σήμερον ή μία εις την ιδιωτικήν πινακοθήκην του σερ Έρικ Λάυρνς και άλλαι εις το βρετανικόν μουσείον και άλλη εις την βιβλιοθήκην του 'Αρσός, όφειλονται εις τον περίφημον Τζεντίλε Μπελλίνι, που είχε ζωγραφίσει επίσης προηγουμένως και τον ίδιον μας καρδινάλιον ισησαρίωνα.

Ο Μωάμεθ ο 2ος, που εύρεθή μετά την άλωσιν της βασιλευούσης μεθυσμένος από δόξαν και έκολληέτο εύτελώς ως μέγας αυτοκράτωρ του κόσμου όχι μόνον από τους πασάδες του, αλλά και από αυτόν τον Πάσαν τον Πίον τον 2ον, τον έντρομον μήπως ο φοβερός κακακτητής διανοητής να εισβίλη εις την 'Ιταλίαν, καθώς και από το συμβούλιον της Βενετίας, ήθέλησε να μιμηθή τα πρότυπα των μεγάλων ήγεμόνων του παρελθόντος. Άφου έγινε κύριος της ένδοξου πόλεως και λαμπροτέρας τότε πόλεως του κόσμου από τον θρόνον της οποίας είχε περάσει ένας δημιουργός αυτοκράτωρ όπως ο Κωνσταντίνος ο μέγας, ένας εξωραϊστής και ποιητής όπως ο Θεοφίλος, ένας νομοθέτης, αλλά και άναγεννητής των τεχνών όπως ο 'Ιουστινιανός, διατί να μη είχε και αυτός καλλιτέχνας εις την αΐλήν του; Άλλά εκείνοι που ύπάρχον έν άσθενίαν εις το Βυζάντιον του Παλαιολόγου οι 'Ελληνες ζωγράφοι και γλύπται και άρχιτέκτονες όσοι έν είχαν κατακοπή από τας σπάδας των πούρκων στρατιωτών και δέν ήσαν άγνωστοι σκλάβοι εις τας σκηνάς των στρατηγών του, είχαν καταρύνει εις τας διαφόρους μακράν της

Τούρκος άξιοματικός έκ των όνιμετα άλωσης της έδδδου κατά την άλωσιν της Κ. πόλεως. τέλας άκτής της (Εικών του Μπελλίνι εύρισκόμενη εις το Βρετανικόν Μουσείον).

Ο Μωάμεθ ο Β' Μία από τας περιφημους εικόνας του Τζεντίλε Μπελλίνι.

Έξήγησε λοιπόν δι' έπιστολής του προς τον Δόγην της Βενετίας Τζοβάννι Μοτσενίγο να του στείλ ην καλόν ζωγράφον δια το πορτραίτόν του και ταυτοχρόνως τον προσεκάλει να παρευρεθή εις τους γάμους του υιού του Μουσταφά. Την έπιστολήν την έφερε εις την Βενετίαν ένας έβραϊός την 1ην Αυγούστου 1479.

Ο Δόγης ήθελε στείλ τον Σουλτάνον δια την τιμητικήν πρόσκλησιν, άποφέντων να δεχθή διότι κανείς δέν ήσθάνετο έντον άσφαλή πλησίον του Μωάμεθ, του όποιου αι θηριώδεις άκρότητες είχαν κάμει να φρίξουν οι ήγέμονες της Εύρώπης, αλλά του υπέσχεθη να του στείλ ην ζωγράφον. Η έκλογή έπεσε εις τον Τζεντίλε Μπελλίνι εύρισκόμενον τότε εις πλήρη άκμήν του σταδίου του. Ταυτοχρόνως έζητει καλλιτέχνας και από τον του Ρίμινι τον Σιγισμόνδο Πανδόλφο Μαλατέστα. Αυτός του έστειλε τον Ματτέο ντε Πάτο.

Άλλόδεκνός που άφησε έργα άξιοσημείωτα, τα μόνα μνημεία ζωγραφικής της εποχής εκείνης της Κωνσταντινουπόλεως που έμειν ή ιστορική ή σκέψις του με τον πορθητήν εινε ο Μπελλίνι. Ο Βενετός καλλιτέχνης έφθασε εις την Κωνσταντινούπολιν κατά το τέλος του Αυγούστου του 1479 και παρουσιάσθη πρό του Σουλτάνου από τον πρεσβευτήν της Βενετίας. Ο Μωάμεθ του έδωσε όλα τα μέσα δια να άρχισή τας εργασίας του. Έκει ο 'Ατζιολέλλο τον έγράφει και γράφει πράγματα ένδιαφέροντα δι' αυτόν. Ο Μπελλίνι πνήγντα τριών έτών τότε, ένέπνεε σεβασμόν και δια το τάλαντόν του, ένα τάλαντον ρεαλιστού εκείνης της εποχής, αλλά και δια τον χαρακτήρα του. Ητο ειλικρινής, έξέφραζε χωρίς έπιφυλάξεις τας γνώμας του, δέν υπεσώζονε το άλευτερον πνεύμα του.

Έκαμε άρχετός προσομογραφίας του Μωάμεθ και των υιών του, έζωγράφισε τύπους της εποχής και έκαμε τοιχογραφίας με έθωιας παραστάσεις εις τον γυμνασιών του κουρασμένου ήδη Σουλτάνου και θέλοντος να βλέπ ην γύρω του όρεκτικά θέματα.

Άλλ' ο 'Ατζιολέλλο όμιλει ταυτοχρόνως και περί του Μωάμεθ με τρόπον θαυμαστικόν. Οι άπολογηταί της άξίας του βαρβάρου Πορθητού εύρισκουν εις τούτο μίαν πηγήν αξίας έμπιστοσύνης. Λημονούν ό ως διε ο 'Ατζιολέλλο εύρισκε εις την αΐλήν του Σουλτάνου, έπιφορημένους υπό του ίδιου να γράψ ην ιστορίαν και να κατορθώαντά του. Δέν θέλουν να πιστεύουν εις τας άνατριχιστικές περιγραφάς του Βησσαρίωνος, που δέν έληφόμενος ποτέ διε εινε 'Ελλην και μεταχειρίζονται ως ένα όπλον ακόμη δσα έγραψεν δια τον Μωάμεθ ο Φραντζής. Πράγματι ο αΐλικός εκείνος του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου μάς όμιλει περί ενός Μωάμεθ με φλογέρον ένδια φέρον δι' όλα τα ωραία πράγματα, που έκανε ποιήματα ο 'Ισος και έδίδε βαζε άκαταπαύστως το υς βίους του 'Αλεξάνδρου, του Αθούσου, του Κωνσταντίνου, του Θεοδοσίου και Τηρόν τον τρόπον να τους υπερέβη. Ο Φραντζής έξέδηλω νεν τως ύποσυνείδητος εύγνο μισόν την τουρκών τον Σουλτάνον, διότι του έχρισε την ζωήν. Διότι τίποτε άτότην βασιλείαν

Τούρκος άξιοματικός της Κωνσταντινουπόλεως (Εικών του Μπελλίνι όλίγα χρόνια μετά την άλωσιν και εύρισκόμενη ήν εις το Βρετανικόν Μουσείον).

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν έδόθη εις το 'Αττικόν η Λαϊκή Συναυλία του 'Αδείου 'Αθηνών υπό την διεύθυνσιν του κ. Μπουσινιού.

— εις αυτήν έτραγουήσε μια άσμα του Μπετόβεν πολύ τεχνικά ή κ. Μαγ. Νικολοπούλου—Φιλιππίδου.

— Εις την αΐθουσαν διεκρίνανε τας κυρίας και δεσποινίδας Μεντζά, Περόγλου, Πινά, Τσουκαλά, Οδύτ, Λεφέ, Στεφάνου, 'Αποστολίδη, Ψημένου, 'Αθανασιάδη, Μεσοηνήζη, Κατρηλαζάκου, 'Αγγελοπούλου, Γκιανναφύλλου, Θωδωρίδη, Ροδίον, Καράμπελα, κλπ.

— Μία από τας πλέον έπιτυχείς και η συναυλία του 'Εσλινον 'Ιντελ' την 20 Φεβρουαρίου υπό της όρχήστρας και των μαθητών του 'Ελληνικού 'Αδείου.

— Διευθυντής της όρχήστρας ο κ. Μ. Καλομοίρης. Εις το πρόγραμμα έργα: Βάγνερ, Σαίν—Σαέν, Μπετόβεν, Γκρίγκ, Καλομοίρη, Βέρνερ.

— Εις την συναυλίαν συνέπραξαν τελειόροισι και όριστεύσαντες μαθηταί του 'Αδείου 'Αθηνών καθώς και αι μαθητρίαι δεσποινίδες Νικολαΐδου, Χαλκιά, Νταλιανή, Σανταμούρη, Βυζαντιού, Κυρίτση και ο κ. Φωγκάπουλος.

— Πολύ έπιτυχής ή συναυλία τραγουδιών του συνθέτου κ. Ριάδη.

— Εις αυτήν έλαβον μέρος αι καθηγήτριαι του άρματος κ. κ. Ν. Φωκός, Μ. Καλοπούλου και Κ. Καλαμαριώτη, ο κ. Αγγελόπουλος, ή δνις Κυρούλλη, οι κ. κ. Ξινδοπούλδης, Καματερινά, Προσώ, Ταρούσης και Φαναριώτου.

— Τα έργα του κ. Ριάδη, γέμιστα χρώα, πρωτοτυπία και τέχνην, κατεριχορρητήθησαν από το πικρόν άκουστήριον.

— Την περσιτην έδόθη εις τον 'Απαρσασόν έξιμνησική συναυλία υπό των Σχολών των άπόρων παιδών. Έτραγουήσε η κ. Ούγκη της Όπερα Κομικ άσματα του Μόζαρ.

— Την Τρίτην εις τα 'Ολύμπια ο έτήσιος χορός των Λαϊκών Συναυλιών του 'Αδείου 'Αθηνών.

του Σουλτάνου εκείνου δέν άπέδειξε τον άξιον θαυμαστήν των μεγάλων εκείνων ήγεμόνων. Ένα άλλο γνωστόμενον δια τους θαυμαστας του Μωάμεθ εινε ή περιρρημος έπιστολή του Πάπα Πίου του 2ου προς τον Κακακτητήν. Ο Πάπας συνισούλανε τον Μωάμεθ να βαπτισθή χριστιανός, οιοι, κατα την γνώμην του, μόνον αυτό του έλαπτε δια ν' άναδειχθή μέγας αυτοκράτωρ των 'Ελλήνων και της 'Ανατολής όλης. Άλλ' ο Πίος ο 2ος ήτο έντρομος πρό της άπειλής του Μωάμεθ ότι γηγορηα να έστρεψε το άλογο του εις την αΐλήν του 'Αγίου Πιερ του Ρωμής.

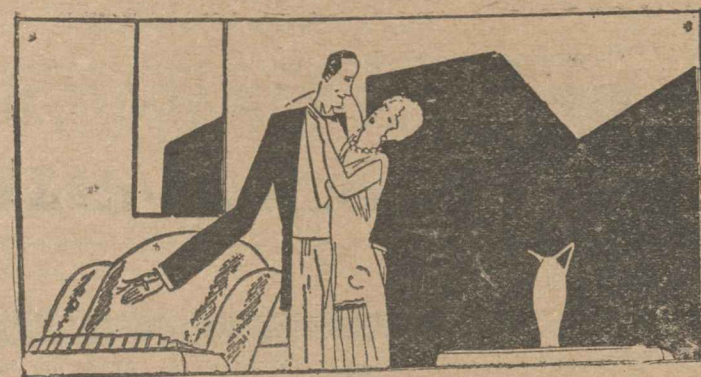
Άλλα διατι να μνήν έχομεν ύπ' όψη μας την ιστορίαν του Ριντόλφ ην έκδοθείσαν εις την Βενετίαν το 1648, εις την όλαιν πιστεύουν ανεπιφυλάκτως και ο Γάβρων και ο Βολταίρος. Ο Ριντόλφ ο περιγράφον αισθητικώς τας σχέσεις του Μπελλίνι με τον Μωάμεθ πωρεχει πλείστα περιστατικά που άποδεικνύουν την κτηνώδη άγριότητα του Μωάμεθ.

Όταν κάποτε, κατα τον Ριντόλφ, ο Μπελλίνι παρουσίασε εις τον Μωάμεθ μίαν εικόνα της άποκεφαλίσσεως του 'Αγίου 'Ιωάννου του Βαπτιστού, ο όποιος θεωρείται προφήτης και υπό των Μωαμεθικών, ήκουσεν έκπληκτος, τον Σουλτάνον ίσχυρίζόμενον ότι ο λαίμαρος δέν ήτο καλ ή ζωγραφισμένος. Κατα τον Μωάμεθ ο τράχηλος του άποκεφαλίζόμενου συσπειρούται κατα το κτύπημα και δέν φαίνεται. Ο Μπελλίνι τον ήρώτησε πώς γνωρίζει αυτήν την λεπτομέρειαν. Τότε ο Σουλτάνος του ελεπε διε έχει σπουδάσει αυτήν την λεπτομέρειαν και διε να του το άποδείξ ην διέταξε και έφεραν ένώπιόν του έναν 'Ελληνα αλχημίστην και οίκατις να τον άποκεφαλίσουν άμέσως δια να λάβ ην πειραν του πρόφηματος, ο ζωγράφος. Ησάματι ο τράχηλος του θύματος του άποκεφαλίσθέντος εις το έγκαταστίριον του καλλιτέχνην συνεσπειρώθη όπως το έγνώριζε πολύ καλά έι μακρά, πίκρα ο Μωάμεθ.

Ο Μπελλίνι ήσθάνθη τόσην φρίκην από την θηριωδίαν εκείνην την άνιν λογον διαπραχθείσαν, ότε έπέσπευσε την άναχώρησιν του από την Κωνσταντινούπολιν. Έφοβήθη, κατά τον Ριντόλφ, μήπως έχει και αυτός άφογότερα την ιδίαν τύχην. Ο Μωάμεθ τον έφορσε φεύγοντα με βιολέττα δώρα, αλλά το πολυτιμώτερον που έφερεν όπίω εις την Βενετίαν ο Μπελλίνι ήτο ή κεφαλή του.

Τα έργα του Βενετού ζωγράφου μετά τον θάνατον του Μωάμεθ ο διάδοχος του Βαγιαζίτ τα έκόλλησε εις τα παλάτια της Κωνσταντινουπόλεως, όπου τα ήγόμασιν εύρωπαίοι έμποροι.

Δ. Α. Κόκκινος

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗ

ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

(Χαριζόμενη στο 'Μπουκέτο)

Παίξει το φώς με το νερό, στην άκρη του γυαλιού, μά γώ είμαι μόνος και μακρύνω—κ' είν' ή ψυχή μου άλλοι' κι' ένδ' σ'α γύρω φαίνεται χαμένη και δοσμένη, με διπλωμένα τα φτερά, το δειλινό προσμένει'

γιατί ή ψυχή μου, διο το φώς άπλώνεται, δέ ξη: είν' άδερφή των σκοταδιών, και χάνεται μαζί, κι' άνισως τώρα, μέσ' στο φώς, έτσι μακρύνω μου μοιάζει, θά γένουνι' ένα και ξανά, τις ώρες που βραδιάζει ...

ΒΡΑΔΙ

Το βράδι γέρνει στο βουνό με τρόπο κουρασμένο, που λές από την όρη του, την τόσο θλιβερή, πως ούς' άπόψε τη χιρά δέ μπόρεσε να βρεί —γι' αυτό εινε τόσο σιωπηλό, και τόσο άφανισμένο'

και γώ που επίσης τη χιρά κάπου να βρώ προσμένο, νοιώθω, δέν ξέρω, ποια γλυκειά και θεία πληρογιά, κι' άφίνο πάλι η μουαλό να νείρεται βαρειά, κι' ή: εινε τόσο άγέλαστο, και τόσο λυπημένο ...

Μακρύνω μου άκούγονται οι φωνές κάποιων παιδιών που πάνε. Κι' ένδ' το βράδι στο βουνό κοντεύει να χαθεί, μ' ένα καράπονο βουβό, κ' έτίσημα βιθύ, ξεπνάνε ξίφου οι βραδινές καμπάνες και χτυπάνε ...

Και τα παιδιά σπέρφουν άργά προς το χωριό, και πάνε ...

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Το δρομάκι το καλίο, που εύδοξάν οι κρήνοι, το δρομάκι το καλό, σε μια κόρτα κλείνει.

Μέσα κεί, που φύτρημα δέ σε φτάνει όνέμου, άφαντος, κι' άδωρητος, κάθεται, καλέ μου ...

... 'Ηρθε άπόψε από χωριό, για να σ' άναμώσω: μά ήμουν άπ' τις εύδοξές, λαγγυμένους τόσο.

με τα μάτια σάν τσελλά, μέσα στην κοιτάλη, που δέ σ' ήδ' α πουνεκά, και θά φύγω πάλι ...

Ναπολέων Λαπαθιώτης

ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Η Διεύθυνσις του 'Μπουκέτου δηλού διε άναγνωρίζει Γενικόν αυτής άνεπιφύλακτον καθ' όλην την 'Αμερικήν και τον Καναδάν τον τον έν Νέα Υόρκη δια έόνοντα κόμιον Δημ. Σφουρξικόν όστις έχει πλήρη πληρεξουσίτητα να έγγράφη συνδρομητάς και να εισπράττη συνδρομίας δια το Περιοδικόν μας.

Οι φίλοι και άναγνώσταί του 'Μπουκέτου έν 'Αμερική και Κι' αΐθε δύνανται του λογαζ να άπευθύνονται εις την έφησ διεύ. θυσιν του άνεπιφύλακτου μας: Mr James Stourmpou 140 W 26. th. Street New York N. Y.

Η Διεύθυνσις

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μετά τον θάνατον του καλλιόγου Ν. Ζουμπούλη την πελατείαν αυτού θέλει έπισκέπτεσθαι όσας και προηγουμένως ο ίατρος κ. Κ. Κολιτσίδης έν τη οίκω του 655, 'Αχαρνών 152 β.

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο...ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

(Του Μιδέλ Προβέν)

«Η Ναταλία ντε Λυροέλ, η «μεγάλη δούλη» είχε κληθεί μία δόξα του οίκου και διατρέπει εις την νεωτερικότητα την τέχνην. Είναι από δ' Μίλων μινών, η «φίλη του Βοζζελάν», το διακεκριμένον συνθέτον της «Μαγισσας». Θέλει όμως με πάσαν θυσίαν να διακόνη τας σχέσεις με αυτόν. Διὰ τὸν ξοφροναὶὸν ἐφευρίσκει ἕνα σατανικὸν τρόπον. Τὸν πείθει ὅτι ὁ ἄνδρας της, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζει ἐκείνος, εἶνε ἕνας τρομερὸς καὶ φοβερός τύπος «Θελλίου». Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἄνδρας της ὁ ντε Λυροέλ εἶνε ἕνας ἀγαθότατος καὶ φιλικωτάτος ἀνὴρ, ἀντίθετος πρὸς τὴν περὶ αὐτὴν μύθον. Δὲν ἐνδιαιρέσεται ποσὸς γὰρ τὴ γυναῖκα του καὶ τὴς δαίχνει τὴ μεγαλύτερη ἀδελφότητα.

Κατὰ τὰς δύο ἡ Ναταλία, πολὺ κομρὰ ντυμένη ἐτοιμάζεται νὰ ἐξέλθῃ. Προσπαθεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴ γήλεια τοῦ ἀνδρός της, ὅς ποτε μισοκοιμᾶται μετὰ ἕνα τσιγγάρου στυμμένο στό στόμα. Ὁ Λυροέλ δὲν της κάνει ποτὲ τὴν παραμικρὴ ἐρώτησιν.

ΝΑΤΑΛΙΑ (Μπροστὰ στὸν καθέστην).— Πῶς με βρίσκετε σήμερον;

ΛΥΡΟΕΛ (Ἀνοίγει τὸ ἑνὰ μάτι).— Πολὺ καλὰ, ἀγαπητή μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Πολὺ πού σὲ μέλλει γὰρ μένα! Καὶ ἂν ἐπὶ γυναικα σὲ κανέναν ραντεβού;

ΛΥΡΟΕΛ.— Δὲν θὰ μοῦ τὸ ἐλεγες ἂν ἐπὶ γυναικα σὲ ραντεβού; Τότε πρὸς τί νὰ σὲ ρωτήσω; Καλλίτερη εἶνε ἡ ἐμπιστοσύνη.

ΝΑΤΑΛΙΑ (Εὐφρονισμένη).— Καὶ πῶς πρακτικὴ γὰρ τοὺς τεμπέληδες!

ΛΥΡΟΕΛ.— Ἰσως.

ΝΑΤΑΛΙΑ (Ἡ ὁποία μαντεύει ὅτι ὑπάρχει περισσότερη ἀδιαφορία ἀπὸ τεμπέλεια).— Ἐγὼ εἶμαι ἰσχυρὸς! Ἐγὼ χωροῦμαι.

ΛΥΡΟΕΛ.— Δὲν ἔχω καμμιὰ ἀμφιβολία περὶ αὐτοῦ.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Τότε μπορεῖς νὰ μοῦ κάνης μία χάρι;... Ἐγὼ πολλὰ νὰ κάμω σήμερον, ἔχω κοῦρδες, δοκιμὲς, πρόβες... Χρειάζομαι τὴν παρτίαν τῆς «Μαγισσας» ἀπόψε. Ὁ Βοζζελάν τὴν πήρε μαζί του γὰρ νὰ κάμῃ μὴ μὴ μικρὴ διδραχμὴ... Ὅλα μὲ ὑποχρεώσῃς ἂν πᾶς ἐνὸς σπῆτι τοῦ νὰ τὴν πάρῃς.

ΛΥΡΟΕΛ.— Σπῆτι τοῦ; Δὲν ἐπὶ γυναικα ποτὲ! Δὲν ξέρω ποῦ κάθε-ται.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ὅδὸς Νιγνὸν 14. Καλλίτερα νὰ τοῦ κάνης μία βίζιτα... Εἶνε τόσο καλὸς καὶ εὐγενὴς μαζί μας... Πῆς του νὰ σοῦ δείξῃ σπῆτι τοῦ πολλὰς εἰκόνας καὶ κομφοτεχνήματα ἁ-ξίας.

ΛΥΡΟΕΛ.— Τὰ εἶδες λοιπόν;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Βέβαια, ἀφοῦ οἱ ἐκτελεστοὶ τῆς «Μαγισσας» ἔκα-μαν ἐκεῖ δοκιμὲς.

ΛΥΡΟΕΛ.— Μήπως ἡ ἐπίσκεψί μου τὸν ἐνοχλήσῃ; Δὲν μ' ἀρε-σει νὰ εἶμαι ἀδιάκριτος... Τὸ ξέρεις.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Δὲν εἶνε καὶ τόσο σπουδαῖο τὸ γεγονός νὰ πάῃ κα-νεὶς νὰ πάρῃ μὴ παρτίαν στὸ σπῆτι ἐνὸς μουσικοῦ. Τί διάβολο! Γὰρ νὰ τὸν συναντήσῃς νὰ πᾶς κατὰ τὰς τέσσαρας. Συνηθίζει νὰ ἐρ-γάζεται πάντα ἐκείνην ὥραν. Καλὰ, ἂν βαρεῖσαι νὰ πᾶς, πη-γαῖνο μόνι μου!

ΛΥΡΟΕΛ.— Καλὰ θὰ πάω.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Εὐχαριστῶ. Φεύγω. Ἐγὼ πόσες δουλειές! Ὁρβουάρι!

(Εἰς τὸ δρόμον περπατεῖ σιγανὰ, συλλογισμένη. Εἶναι ἡσυχασμένη. Μό-λις ἀκούσῃ εἰς τὸ σαλὸν τοῦ μουσικοῦ προσηγορεύεται τὴν ἀνύσχη).

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Ἀγάθι μου! Πῶς τὸ ἐπαθες καὶ ἤλθες ἐνοχλητέρα σήμερον. Εἶμαι τόσο εὐτυχής...

ΝΑΤΑΛΙΑ (ταραμένη).— Ναί. Βιάζομαι πολὺ νὰ σὲ ἰδῶ σή-μερον.

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Τί καλὴ καὶ γλυκερὰ πού εἶσαι! Σήμερον ἔγραψα γὰρ σένα μὴ ρωμάντσο... Ὅλα τὴν τραγουδήσω ἄραγε;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ὅλα τὴν τραγουδήσω ἄραγε;

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Γατὶ δὲ; Μὰ τί έχεις;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ἐπὶ τέλος! Καταλαβαίνεις ὅτι κατὰ μοῦ συμ-βαίνει; Εἶναι καιρός!

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Μὴ συχωρεῖς; Μὴ με μαλώνῃς! Δὲν ἤξευρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ (μυσητωμένη).— Συμβαίνει ὅτι ἐσὺ καὶ ἐγὼ εἶμαστε ἴσως στὴν παραμονὴν ἐνὸς τρομεροῦ δράματος...

ΒΟΖΖΕΛΑΝ (ἀχνῶν).— Ἐνὸς δράματος;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Εἶμαι σχεδὸν βέβαια ὅτι ὁ ἄνδρας μου ἔχει ὑποψίες...

Ἐχει ὑποψίες καὶ με κατασκοπεύει γὰρ νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθεια. Ἄν

μὰ ἀνακαλύψῃ, ἡ ἐκδίκησίς του ἐναντίον μας θὰ εἶνε κατὰ τρομε-ρὸν, ἀπάνταστο. Ἐγὼ τὸν ξέρω καλὰ...

ΒΟΖΖΕΛΑΝ (κατατρομαγμένος προσπαθεῖ νὰ δείξῃ ψυχραιμίαν).— Μά... μοῦ εἶπαν ὅλοι ὅτι ὁ ἄνδρας σου ἔχει πολὺ καλὸν χαρακτήρα.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ναί!... Ὁρβὰ ψυχολογία! Ὅταν ταξίδευε στὴν Ἀμερική, τοῦ συνέβησαν δύο τραγικὲς περιπέτειες... Μόνον ἐγὼ γνωρίζω τὰ μυστικά του, τὰ ὁποῖα εἶνε τρομερά.

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Καὶ ποῖός σου εἶπε... ὅτι ἔχει ὑποψίες;

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Κανείς... Τὸ ἐννόησα ἀπὸ τὴν στάσι του... ἐκείνος πού εἶχε ἐμπιστοσύνη καὶ δὲν με ρωτοῦσε ποτὲ τί κάνω καὶ πού πάω με βομβαρδίζει τώρα με διαρκεῖς ἐρωτήσεις. Μοῦ μιλάει γὰρ σένα, γὰρ τὰ ἔργα σου, γὰρ τὴν πρόβες μας! Καὶ με κοιτάζει λοζὶ γὰρ νὰ ἰδῇ τὴ φυσιογνωμίαν μου.

ΒΟΖΖΕΛΑΝ (ἀνίσχυρος).— Αὐτὰ βέβαια δὲν εἶνε φυσικά.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Σήμερον, τὴν ὥρα πού ἐφευγα με κοιτάζε με μὴ περιεργὴ ἐπιμονή. Γὰρ νὰ εἴλω εἰδὼ ἄλλαξά δύο ἁμάξια. Ἐλθὼ πῶς δὲν με ἀκολουθῇσῃ! Θεέ μου!

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Πῶς φοβοῦμαι μὴ σοῦ συμβῇ τίποτε κακὸ!

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ἐγὼ γὰρ σένα ἀνησυχῶ! Ὅχι, ὅχι! Δὲν θέλω νὰ σὲ σκοτώσῃ! (Πηγαίνει πρὸς τὸν καθέστην καὶ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνοί-γουν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Λυροέλ).

ΛΥΡΟΕΛ.— Καλησπέρα Λυ-ροέλ. Δὲν με θυμιάσθῃ;

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Ὁ κύριος Λυ-ροέλ! Μάλιστα!

ΛΥΡΟΕΛ.— Περνοῦσα ἀπ' ἐ-δῶ... Ἀλλωστε ξέρω πῶς εἰσθε τόσο καλὸς γὰρ τὴν κυρία Λυ-ροέλ. Μήπως σὰς ἐνοχλῶ;

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Καθόλου...

ΛΥΡΟΕΛ.— Δὲν θ' ἀργήσω πολὺ... Εἶνε πολὺ ὡμορφο τὸ σπῆτι σας... Μπορῶ νὰ τὸ ἐπι-σκεφθῶ;

ΒΟΖΖΕΛΑΝ (Τὰ χάνει).— Νά... ἐπισκεφθῇ;

ΛΥΡΟΕΛ.— Ἡ γυναῖκα μου μοῦ εἶπε πῶς ἔχετε ὥραϊα κομ-ποτεχνήματα.

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Ὅχι καὶ μεγάλα πράγματα... Ὅτι ἀξίζει εἶνε εἰδῶ στὸ σαλόνι. Τὰ ἄλλα δομάτια δὲν εἶνε ἀκόμη ἐπιτελεσμένα!

ΛΥΡΟΕΛ.— Τότε νὰ σὰς ἀφίσω. Εἶνε δυνατόν νὰ μοῦ δώ-σετε τὴν παρτίαν τῆς «Μαγισσας», γὰρ τὴ γυναῖκα μου;

ΒΟΖΖΕΛΑΝ (Πρόθυμος).— Εὐχαριστῶ.

ΛΥΡΟΕΛ (Πῶς τὸ βιβλίον).— Εὐχαριστῶ. (Ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ).

Χάρηκα πολὺ πού σὰς εὐόχηκα καλὰ.

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης. (Βλέπει στὸ τραπέζι τὸ βιβλίον τῆς φίλης του καὶ ἀναγνίσκει. Ὁ Λυροέλ τὸ βλέπει ἐπὶ τῆς καὶ μειδία). Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶμαι ἐνοχλητικός. Μὴ με ὀδηγῇ... Ὁρβουάρι...

Ὁ Βοζζελάν μένει ἐκεῖ ἀπολυθωμένος.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Δοκίμῃ;

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Ἀγάθι μου, πεθαίνω ἀπὸ φόβον. Δὲν πρέπει νὰ συ-ναντηθῶμε ἐνὸς ἐδῶ, οὕτως ἄλλω.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ἐχεις δίκαιο. Πρέπει νὰ χωρισθῶμε.

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Εἶνε σκληρό.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Εἶνε ὁμοῦ ἀπαράιτητο. Τρέμω γὰρ σένα, ἀγάθι μου.

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Καλύτερα νὰ θυσιάσθω!

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Εἶμαι ἐτοιμὸς γὰρ ὅλα, φθάνει νὰ σὲ σώσω. (Κυ-τάει ἀπὸ τὸ παράθυρον). Δὲν εἶνε κανένας ἐξω... Καλύτερα νὰ φύγῃς ἁμέσως. Μπορεῖ νὰ ξαναῖθῃ!

ΝΑΤΑΛΙΑ.— Ναί... Ἐνὰ τελευταῖον φιλ. Σὲ εὐχαριστῶ γὰρ τὴ θυσίαν σου! (Φιλιοῦται).

ΒΟΖΖΕΛΑΝ.— Τὸ φιλὶ τοῦ ἀποχωρισμοῦ.

ΝΑΤΑΛΙΑ (καθ' ἑαυτήν).— Τὸ φιλὶ τοῦ Ἰουδαίου...

Μιδέλ Προβέν

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐξαφνὰ ἡ ἀκαθόριστη αὐτὴ σκία κα-τηυθύνθη πρὸς τὸ κενότατον τῆς οἰκογενείας Ὀδοντεργα κα' ἐκρύφθηκε πίσω ἀπὸ τὰ δένδρα.

Ἐπερίμενα νὰ ἐμφανισθῇ ἕκ- νέον γὰρ ναυπο-ρέσω νὰ διακρί-νω καλὰ περὶ τίνος πρόκειται,

ὅταν ν' ἀντελή-φθῃ ν' ἔξαφνὰ τὸν Βάν Ἐλογγ καὶ πηδῇ

ἐπ' αὐτὸν καὶ νὰ τρέξῃ πρὸς τὸ μέρος πού κα-τηυθύνθη αὐτὴ ὁδοαγωγός.

Μὴ ξέροντας τί συμ-βαίνει ἐξουστὰ

νὰ τὸ ν' ἀκολουθῇσω. Μετὰ τρία τέσσαρα βή-ματα ὁμως ἐκόνταψι

σὲ μὴ ταφώπλακα καὶ ἐπαλῶθηκα κατὰ μέ- κίνδυνο νὰ κατατραυ-ματισθῶ!

Ὅσο νὰ συνέλθω καὶ νὰ σηκωθῶ ὁ Βάν

κράουσε στὴν ἀγκαλίαν τοῦ ἑνὸς μικροῦ παιδάκι ἀποκοιμισμένον. Δὲν ἤξευρα τί ἐξήγησι νὰ δώσω σ' ὅλα αὐτὰ καὶ ὁ καθηγητὴς πού τὸ ἀνέλεψεν αὐτό μοῦ εἶπε:

— Ἀπορεῖ Σουάρδ; Δὲν βλέπεις τί κρατῶ στὴν ἀγκαλίαν μου;

Δὲν ἐννοεῖς;

— Δὲν ἐννοῶ τίποτε. Πού εὐρέθηκε αὐτό τὸ παιδί; Ποιὸς τὸ ἔφερε ἐδῶ;

— Ποιὸς τὸ ἔφερε ἐδῶ; Ὅλα τὸ μάθησ' αὐτοῦ. Ὅχι ἀπάνω. Ἐ-πὶ τοῦ ἑνὸς νὰ σοῦ πῶ ἀπάνω, ἀφοῦ δὲν ἐννοεῖς νὰ καταλάβῃς καὶ νὰ παραδεχθῇς μερικὰ πράγματα, εἶνε τοῦτο. Ὅτι ἤρθεμε ἐγ- κλησθῆναι καὶ ἐλθόνταμε τὸ φτωχὸ αὐτὸ παιδί ἀπὸ τὸν θάνατον.

Ἐπὶ ἀν...

— Πῶς δὲν νὰ πῇ;

— Ἐπὶ ἀν τὸ κατὰ συνέβη. Ἄναψε, σὲ παρακαλῶ, ἕνα σπῆτι νὰ δοῦμε τὸ λαμπρὸν.

Ἄναψε ἕνα σπῆτι καὶ στὸ τρομουλαστὸ φῶς τοῦ εἶδαμε πῶς ὁ λαμπρὸς τοῦ μικροῦ ἦταν ἀθικτός. Ὁ Βάν Ἐλογγ ἀνέπνευσε μ' ἀνα-στροφή.

— Δοξαζόμενον νὰ εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! εἶπε σηκώνοντας τὰ χεῖρας τοῦ πρὸς τὸν οὐρανόν.

Τὸ θὰ εἰπάμε τώρα τὸ παιδί αὐτό; Ὁ καθηγητὴς ἐπρότεινε νὰ τὸ ἀφήσωμε κοντὰ στὸ Ἄμστερν, παρὸν δὲν ἐκεῖ ἀστυνομικὸν σταθμὸν καὶ τὰ πράγματα μᾶς ἤλθαν πολὺ βολικά.

Πλησιάζοντες στὸ Ἄμστερν ἀκούσαμε βαρὺ βῆμα σκοποῦ ἀστυφύ-λακος νὰ πλησιάζῃ καὶ ἀφήσαμε τὸ ναρκωμένο παιδάκι καταμεσῇ τοῦ δρόμου. Κραμεῖνον στὸ σκοτάδι εἶδαμε τὸν ἀστυφύλακα νὰ πλη-σιάζῃ στὸ μικρὸ καὶ νὰ μὲν κατὰπληκτος πού τὸ εὐρίσκει τέτοιαν ὥρα καταμεσῇ τοῦ δρόμου. Τὸ σήκωσε προσφυλακτικὰ στὴν ἀγκα-λίαν του καὶ τὸ μετέφερε στὸ σταθμίδον.

Γρήγορα σπῆτι καὶ ἔγραψα ὅλα τὰ παραπάνω στὸ ἡμερολόγιό μου. Εἶμαι ἀνω κάτω, δὲ νυστάζω καθόλου, χίλιες σκέψεις γυρίζουν στὸ μυαλό μου. Ποιὸς ἔλαβε τὴν Λουκίαν ἀπὸ τὸ φέρετρόν της καὶ γὰρ;

Τὴ σκία ἦταν ἐκείνη στὸ νεκροταφεῖο;

Ποιὸς μετέφερε τὸ παιδί ἐκεῖ μέσα;

Ἦσαν μὴπως ἀληθινὰ ὅσα ἐπίστευον ὁ Ἐλογγ; Ἀ, ὅχι, ὅχι.

Ἄδυνατον. Εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβαίνουν τέτοιες φρικαλεότητες!..

Σεπτέμβριον 27.— Τὸ μεσημέρι ἤλθεν ὁ Βάν Ἐλογγ καὶ μετὰ τὴν ἐξουστὰ νὰ νεκροταφεῖον ἀνοίχεν καὶ ἐμπήκαμε μέσα ἀκολου-θούτες τὴν κηδεὰ κάποιου ὀνόματι πούχε φθάσει τὴν ἴδια στιγμὴν με μᾶς.

Κρατήσαμε πίσω ἀπὸ μερικὰ δένδρα καὶ ὅταν ὁ κόσμος ἐφευγεν

καὶ οἱ φύλακες τραβήχτηκαν στὸ φυλακεῖο τοῦ Βάν Ἐλογγ μετὰ παρότρυνον στὸ κενότατον τῆς οἰκογενείας Ὀδοντεργα.

Σήμερον θὰ δῆς καὶ θὰ πιστέψῃς! μοῦ εἶπε με φωνὴν σοβαρὴ καὶ ἐπισημν.

Μπήκαμε στὸ κενότατον καὶ ἐκλείσαμε πίσω μας τὴν πόρτα ὅλα καὶ μέσα ἦταν ὅπως τὰ εἶχαμε ἀφήσει. Ἦλιος ἔμπαινε ἀπὸ τῆς κιγκλίδας τῆς πόρτας στὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ καὶ ἐφώτιζεν ἄσκητα.

Ὅλα γύρω ἦσαν πένθημα καὶ θλίβερα, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴ φρικια-στικὴ καὶ ἀπαισίαν ὅσιν τῆς περασμένης νύκτας.

Ὁ Βάν Ἐλογγ πλησίασε στὸ φέρετρόν τῆς Λουκίας καὶ ἀρχισε νὰ τὸ ἀνοίγῃ. Μοῦ φαίνονταν ἐντελὸς περιττοὶ πλέον αἱ ἐνέργειαι τοῦ αὐτοῦ. Γατὶ ν' ἀνοίγῃ πάλιν τὸ φέρετρον ἀφοῦ ἤξευραμεν ὅτι εἶνε ὁδεύον.

Τέλος ἐξουστὸν τὸ σκέπασμα καὶ τραβήχτηκε λίγο στὸ πλάϊ γὰρ νὰ μ' ἀφήσῃ νὰ δῶ.

Μία κραυγὴ τότε ἐξέφυγε ἀπὸ τὸ στόμα μου!

Τὸ φέρετρον δὲν ἦταν πλέον ἀδειανόν. Ἡ Λουκία εὐρίσκειτο ἐκεῖ ἐπαλῶμένη. Ἡ Λουκία!..

Ἀλλὰ, Θεέ μου, ὅποιοι θαῦμα! Μήπως με γελούσαν τὰ μάτια μου;

Ἦσαν νεκρὰ ἡ ἐκοιμιστὸν ἁπλῶς, ἐτοιμὴ νὰ ξυπνήσῃ. Ὁ θάνατος δὲν τὴν εἶχε παραλλάξῃ καθόλου. Δὲν εἶχε ἀρχίσει ἡ φθορά. Ἦταν πειὶ ὥρα καὶ πειὶ δροσερὰ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου της. Πῶς συνέβαινε αὐτὸ ἐνὸς ἔλαυν περᾶσει τόσες ἡμέρας; Γατὶ τὰ χεῖλιν τῆς ἦσαν τόσο κόκκινα; Γατὶ τὰ μάγουλά της ἦσαν τόσο ροδαλά, ὅπως ὅταν ἐξοῦσε καὶ ἦταν γεμάτη ὕλη; Τὴ μυστήριον ἦτο αὐτό;

Ἐγώ μιν πρὸς τὸν Βάν Ἐλογγ, ὁ ὁποῖος μ' ἐκτύπησε σοβαρὰ καὶ λυπημένως καὶ τοῦ εἶπα:

— Μήπως ὀνειρεύομαι;

— Ὅχι, μοῦ ἀπήντησε. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικότης, ἡ ἀλήθεια. Πιστεύεις τώρα, Σουάρδ; Κύτταξε ἐκεῖ!

Καὶ συγχρόνως μοῦ εἶδειε τὰ δόντια της πού διεφαίνοντο κάτω ἀπὸ τὰ χεῖλιν της.

— Βλέπεις τὰ δόντια της; συνέχισε. Ἦσαν ποτὲ τόσο σουβλερά; Εἶνε τόσο σουβλερά τὰ δόντια τῶν ἀνθρώπων!

Ἀνέπνευσε βαθειά, κίνησε τὸ κεφάλι τοῦ με θλίβη καὶ εἶπε:

— Σουάρδ! Τὰ δόντια αὐτὰ ἐκέντησαν τοὺς λαίμους τῶν μικρῶν παιδιῶν τοῦ Ἀμστερν!

Ἀγαποῦσα τόσο τὴν μακαρίτισσαν Λουκίαν, ἦσαν τόσο ἀπίστευτα ὅλα αὐτὰ πούβλεπα καὶ ἀκούγα, ὥστε γὰρ μὴ στιγμὴν ἠδίστασα καὶ πῆγα. Δὲν ἤθελα νὰ πιστέψω...

Ὁ Βάν Ἐλογγ τὸ ἀντέλεψεν.

— Ἀμφιβάλλεις; μοῦ εἶπε.

— Ναί, μουρμούρισα με πείσμα.

— Τότε πῶς ἐξηγεῖς τὴν χρεσινὴν ἀπουσία τῆς Λουκίας ἀπὸ τὸ φέρετρόν της;

— Δὲν ξέρω... Ἰσως νὰ πρόκειται περὶ ἀπάτης.

— Διηλαθῇ; Τί βλέπεις νὰ πῇς, Σουάρδ;

— Θέλω νὰ πῶ πῶς μποροῦσε νὰ τὴν εἶχε πάρει κάποιος ἀπ' τὸ φέρετρόν της καὶ τὴν νύκτα καὶ νὰ τὴν ἐναῖβαλε τὸ πρῶτον.

— Ἀ... ἔτσι εἶ; Πολὺ καλὰ... Δὲν μοῦ ἐξηγεῖς τώρα καὶ κατὰ ἄλλο; Πῶς ἡ νεκρά εἶνε πρὸς δροσερὰ καὶ ροδαλὴ ἐνὸς ἔχει τόσες ἡ-μέρας στὸ τάφον της;

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ :

Γ. ΙΑΤΡΟΥ
ΘΗΣ. ΔΗΜΑΡΑΣ
ΜΙΧ. ΕΥΛ. ΜΠΙΟΣ
ΛΕΩΝ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΑΛΕΞ. ΚΟΥΖΗΣ

Δ'ΟΙΚΗΤΗΣ

Ρ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ (Πειραιώς)

ΑΛΕΞ. ΚΡΙΕΖΗΣ
ΔΗΜ. ΚΑΛΥΒΑΣ
ΣΠΥΡ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

Τμηματάρχης : ΜΕΓΑΛΙΔΗΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	ΔΡ.	20.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ	»	175.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	»	2.400.000.000

Έκδοσις τραπεζικῶν γραμματίων.
Προεξοφλήσεις.
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρηματογρᾶφων.

Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων.
Δάνεια ἐνυπόθηκα χρεωλυτικά καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν.

Δάνεια πρὸς δῆμους, λιμένας καὶ ἑτερα νομικά πρόσωπα δημοσίας τάξεως.

Δάνεια πρὸς γεωργούς καὶ κτηματίας.

Υπηρεσία τῶν εἰς χρυσὸν καὶ τραπεζικά γραμμάτια Ἑθνικῶν δανείων καὶ δανείων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἀγορά καὶ πώλησις συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ (ἐπὶ Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Ἀμερικῆς, Ἑλβετίας, Ἰσπανίας καὶ λοιπῶν χωρῶν) καὶ χρυσῶν νομισμάτων.

Έκδοσις καὶ πληρωμὴ ἐπιταγῶν, ἐντολῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Ἀγορά καὶ πώλησις συναλλάγματος καὶ χρηματογρᾶφων διὰ λογαριασμὸν ἀνταποκριτῶν.

Εἰσπρῆξις συναλλαγματῶν, φορτωτικῶν κ.λ.π.

Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ λογαριασμοὶ γύρου εἰς τραπεζικά γραμμάτια καὶ εἰς συναλλάγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς τραπεζικά γραμμάτια καὶ εἰς συναλλάγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Καταθέσεις εἰς Ταμιευτήριον.
Φύλιξις χρηματογρᾶφων.

Καταθέσεις ἐν ὄψει :

α') Εἰς δραχμὰς	2	ο)ο ἐτησίως
β') Εἰς συναλλάγμα		
Ἐπὶ Ν. Ὑόρκης (δολάρια)	3 1)2	ο)ο ἐτησίως
Ἐπὶ Λονδίνου (λίρας Ἀγγλίας)	4 1)2	ο)ο ἐτησίως
Ἐπὶ Παρισίων (φράγκα)	3 1)2	ο)ο ἐτησίως
Ἐπὶ Ἰταλίας (λίρεττας)	2 1)2	ο)ο ἐτησίως

Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ :

α') Εἰς δραχμὰς		
Κατ' ἰδίους διαρκείας 6 μηνῶν	2 1)4	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας ἐνδὸς ἔτους	2 1)2	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 2 ἐτῶν	3	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 4 ἐτῶν	3 1)2	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 5 ἐτῶν καὶ πλέον	4	ο)ο ἐτησίως
β') Εἰς συναλλάγμα ἐπὶ Ν. Ὑόρκης (δολ.) ἢ ἐπὶ Λονδίνου (λ. Ἀγγλίας) ἢ ἐπὶ Παρισίων (φράγκα)		
Κατ' ἰδίους διαρκείας 6 μηνῶν	2 1)2	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 1 ἐτος	2	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 2 ἐτῶν	2 1)2	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 4 ἐτῶν	3	ο)ο ἐτησίως
Κατ' ἰδίους διαρκείας 5 ἐτῶν καὶ πλέον	4	ο)ο ἐτησίως

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου :

α') Εἰς δραχμὰς (μέχρι Δραχ. 5000)	4	ο)ο ἐτησίως
β') Εἰς συναλλάγμα		
Ἐπὶ Ν. Ὑόρκης (δολ.) μέχρι σ. 1.1000	4	ο)ο ἐτησίως
Ἐπὶ Λονδίνου (λ. Ἀγγλ.) μέχρι σ. 200	4	ο)ο ἐτησίως
Ἐπὶ Παρισίων φρ. μέχρι φρ. 5000	4	ο)ο ἐτησίως
Ἐπὶ Ἰταλίας (λιρ.) μέχρι λιρ. 5000	4	ο)ο ἐτησίως

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : ΕΘΝΟΤΡΑΠΕΖΑ